

آینده دنیا

(۲)

در مقام قبل خمن شریع اقلابها و تحولات
آینده کره زمین بانجواب سیدیم که بیش از دو تلت زمین
را دریاها و اقیانوس ها فرا گرفته و همین دریاها بیجاد
امکانات بسیاری برای حیات ما میکنند از قبیل تهیه
مواد غذایی و تجملی وغیر اینها .

اینک دنباله مطلب

پر واضح است که اینکوئه استفاده ها در نتیجه یک سلسله شرایطی است که اکنون
برای انسان ها و دریاها فراهم است و از جمله ملاجم بودن آب آنهاست اما باید بدانیم
که آنها نیز جان سالم بدد نمیتوانند بلکه در حالی که همه داشت بهم داده اند بخزانهای آب
چون هولناکی مبدل خواهند شد و از البحار فیجوت (آیه ۳ سوره انفطار) یعنی و
وقتی که دریاها بهم پیوندند و از البحار سیجرت (آیه ۷ سوره تکویر) و چون
دریاها آشتن شون شود .

در توضیح ابن موضوع که چطور دریاها بجهنم سوزانی تبدیل میشود دو نظریه
داده شده :

۱ - علم «زمین شناسی» میگوید درون زمین همیشه جهنه سوزان و آتش است
وهم اکنون مواد مایمی بحال غلیان در ذیر این قشر ظاهری بسر میبرند و همین مواد است
که احياناً بصورت آتشفانی از زمین سریرون آورده و منطقه مجاور را ذیر آتش خود
میسوزاند ، دور روز رستاخیز برآور یک سلسله اقلابها که برای زمین بیش بیاید خاصه
اعماق دریاها با آن معیظ آتش را برداشتند میشود و آنها هم آنها به حال غلیان شدید در
میانند (۱) نظریه دویم این است که بازه های ستارگانی که هنوز خاموش نشده و در
از اصطکاک از هم باشیده میشود و بدینامی برآرد و آنها با بحال جوشش و غلیان در می آورد .

(۱) طنطاوی در تفسیر خود صرفاً بر همین موضوع تکیه نموده است ،

زمین کشیده میشود

قرآن کریم حسن شرح خواست آینده این موقعیت را بتوان کرد ادله که زمین کشیده میشود و از الارض مدت (آیه ۳ سوره اشراق) در توضیح ابن موسی عیسی دو ظریبه داده شده است بکو^۱ نکه بر اثر ازین درین کوچه^۲ مستوی شدن جاهای آن تمام زمین هم و از شده و چند نظر بینده و ممتش پیشتر میشود، نظر دوم این است که زمین مانند بوسی که آنرا از اطراف بگشته کشیده میشود و در ترتیب وسیعتر و پنهان‌تر از همگردد و بدین‌جهات همین کشش آن به راد اراده این دارد بیرون می‌باشد از دو الفاظ فاعلیها و تخلیت (آیه ۴ سوره اشراق)

معدن‌های تجاهی بی مشتری

و دویست که قسمی از زمین کثیری مردهون معدنهای قابل توجهی است که بشر باقی از زمین خون دل آنها را کشف و استخراج نموده هم اکنون جمی از «آبره مانان زمین» شب و روز جهان‌پیشی میگذند و با پالپا و کوههای آفاسخا می‌گذرند تا زمینی بندست آورند، مهدلک^۳ به باعدهای که کوکوت در اعماق زمین و دل کوههای آرمیده و دست در آر بشر از آدام را بآینه هنوز کوئه‌تر است امامی این قدر مانان خالی هم باکر و دژ در پیش است که همه معدن‌ها بنشیمه کشیده‌ای کرایهای از دور ترین اعماق زمین و از قل سرستخت نوبن کوههای بیرون آمدند بی مشتری خودی زمین مظلل نماند.

و اخراجت الارض اتفاها (آیه ۲۹ سوره اذلال)؛ و زمین متعاقم‌ای نیس خود را بیرون اندازد (۱) والثت مافیها و تخلیت (آیه ۴ سوره اشراق) بی‌زمین^۴ هرچه را تو شکمداده ایندازد خالی شود.

جغرافیای طبیعی زمین و آسمان عوش میشود

میدایم که در باباها و رشته‌های متريع کوههای و قله های شامخ آنها فمثلك یستی و بشدایها در او شامخ جز ایمی طبیعی کثیری سهم توانی دارند بینظور شکل کشونی عالمه آسمان و ایست بگردش منظم از این درمنازهای میق و نبات است امادر روز و ایسین او شام غومی دگر گون شده و چهار ایمی نوبنی برس اسر زمین و آسمان حکومت می‌گذارد زمین تو نمند در آنروز بغير اقصادی گرفتار شده و همه الموجه‌هایش ازدست داده دیگر، ای ایوس آرام‌دار و نه «ساحل» و «خلیج» و «جزیره» و «همه عالم» و «شبه جزیره» و «ترنگه» ذاود دست قضا فله مبعثر «اوست» را با «جلگه‌های» و «دلاهای» و «دشتیهای» نه را از دستش بیرون خواهد برد.

(۱) طبق بعضی اذفان‌سیر خرچ مردگان از گورها بیز منظور است:

آسان‌هم پیچاره‌تر از زمین شده‌بیرا عرب‌انی چون «اختران» و «آتاب» و «ماهتاب» هدرا از گفته داده و همان آنها خواهد نشست اوره و روزبهانی اکنون این اندیشه هم‌الگیر را از لای‌بلای آیات عرآن مجید باز نمایش‌گذید یوم تبدل الارض غیر‌الارض و «السموات» (آیه ۴۸ سوره ایمیه)؛ ازوی که زمین و آسان بر مین و آسمان بزرگین مبدی شود ایلدرها فاغاً‌صفحه‌ای لاتری فیها عوجاً و لاما (آیه ۱۰۷ و ۱۰۶ سوره حـ)؛ (بروره گارم زمین) ادا بعورت بیرون و هزار در حموده طوریکه در آن بستی و بلندی بینی قانع‌الاثنت السماء فلکات و روده کمال‌الهان (آیه ۲۷ سوره حـ)؛ و حقیقی آسان بیکاره‌دویون بومت فرم‌سر بگون باشد.

و جمع الشهیں والقمر (آیه ۹ سوره قبامت) آتاب (بی‌نور) دماغه‌تاب (بی‌فریغ) کنایه‌های واقع‌شوند.

نام آنروز

آنروز هول انگیر که ابن‌العلیب کبیر عالم‌گیر پیش‌تر اول آنست و روزه‌تاخیر بروک^۵ است که بعده‌فر آن «بیوم القيامة» نایمه میشود.. در آنروز تمام انسانها زمین‌میشوند تا به «ماجع» گرداده بستنده‌هایش و بازش خود برسند.

چه روزه‌تاخیرهای از همو‌لناکی، در آنروز دوشیزه‌دان و شادان است و بر بعض چهره‌ها بزدهه ای از پر کی و سیاهی انداده است؛ (آیات ۳۶ تا ۳۶ و ۳۸ تا ۴۱) (سوره عبس) اینها سر نوشت‌جهان طبیعت از نظر «دین» و «علم» امروزه است‌نایکی بشرکبره سر اذخواب‌عملت

پالپی^۶ شرمنده‌زهروی که هدی برخلاف کرد؛ با توپیک خدار شماره‌های آینده بعثت زنده‌شدن مردگان را ملاحظه خواهیم نمود

(بنی‌الزندجه ۶۴)

پیرام و «طسوته دامل» بسم‌الله‌بدیه میشود^۷

پاسخ

هللر باشکه شوده برایت چنانکه اذمنه‌مین آن بیدا است برای تهدیده مشرکان و اهلان چنگ نایسان شکنان و گسانی که با اعتماد خواه برای خاموش گردن نور تو جیده‌گگانه، پرسنی و اخلاقات اخلاقی و اجتماعی در جزیره‌المرب میکردند بوده است لذا مناسبتی با ذکر «بسم الله» که نشانه‌زحمت و صلحیح صفا و دوستی است نداشته، و اماده کر سام الله در روط سروهه‌ریل و آغاز نامه‌ای است که سایه‌یان (ع) برای «ملکه سباء» نکاشه و چون در فر آن مخدون آن نامه‌نامه‌ای اقلیت به بسم الله هم کرد آغاز آن نامه بوده بیان شده است.